

Sygn. akt XVII AmE 73/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: stażysta Wioleta Donoch

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem zainteresowanego (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.**

o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 31 marca 2015 r., znak (...) (...) (...)

I. uchyla zaskarżoną decyzję,

II. zasądza od pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

SSO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 73/15

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 31 marca 2015 r., znak (...) (...) (...) wydanej na podstawie art. 8 ust. 1 i art. 30 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r., poz. 1059 ze zm.) oraz art. 7 ust. 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2010 r., Nr 21, poz. 104) w zw. z art. 105 § 1 k.p.a. po rozpatrzeniu wniosku (...) Sp. z o.o. w S. o rozstrzygnięcie przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w trybie art. 8 ust 1 ustawy - Prawo energetyczne, sporu z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. w przedmiocie przyłączenia do sieci elektroenergetycznej (...), o mocy 48,6 MW o lokalizacji pierwotnie planowanej na terenie gminy M. w obrębach geodezyjnych M. B., D., N., a obecnie planowanej na terenie gminy S., obręby geodezyjne Ł., T. – umorzył postępowanie sporne.

W uzasadnieniu Prezes URE wskazał, że decyzją z dnia 7 maja 2010 r., znak: (...) (...) (...) orzekł pomiędzy stronami sporu zawarcie umowy o przyłączenie przedmiotowej farmy do sieci elektroenergetycznej, a także ustalił jej treść. Integralną część decyzji, stanowiły wydane przez operatora systemu dystrybucyjnego dla planowanej inwestycji,

warunki przyłączenia (...) do sieci elektroenergetycznej, oznaczone numerem (...) (...) z dnia 19 grudnia 2008 r. Na skutek odwołania przedsiębiorstwa energetycznego, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyrokiem z dnia 19 grudnia 2011 r., sygn. akt XVII AmE 142/10 uchylił zaskarżoną decyzję Prezesa URE ustalającą treść umowy pomiędzy stronami. U podstaw orzeczenia legło przekonanie Sądu, iż niewybudowanie przez Inwestora urządzeń technicznych umożliwiających przyłączenie, w tym obiektu farmy, skutkuje stwierdzeniem braku warunków technicznych dla takiego przyłączenia. Sąd uznał, że nie ma przedmiotu umowy o przyłączenie gdyż nie istnieje obiekt przyłączenia do sieci zatem wykonanie zawartej umowy jest niemożliwe.

Na skutek apelacji prezesa URE i Inwestora Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 19 lipca 2012 r., sygn. VI ACa 387/12, oddalił obie apelacje. Podzielił stanowisko Sądu Okręgowego w przedmiocie konsekwencji wpływu stwierdzenia istnienia/nieistnienia obiektu farmy wiatrowej na obowiązek publicznoprawny przedsiębiorstwa energetycznego i wskazał, że nie jest możliwe zbadanie, czy inwestor spełnia warunki przyłączenia do sieci elektroenergetycznej skoro co jest niesporne (...) fizycznie nie istnieje. Sąd wskazał również na konsekwencje nieuiszczenia przez Wnioskodawcę w toku postępowania spornego, zaliczki wymaganej przez ustawę - Prawo energetyczne, albowiem w analizowanej przez Sąd Apelacyjny sprawie spornej, dotyczącej przyłączenia do sieci elektroenergetycznej (...), warunki przyłączenia wydane dla inwestycji przez (...) ważne były do dnia 19 grudnia 2010 r. czyli dłużej aniżeli ustawowe 6 miesięcy od daty 11 marca 2010 r. Wskazał, że wnioskodawca, który w dacie wejścia w życie zmiany ustawy tj. do dnia 11 marca 2010 r. nie zawarł umowy o przyłączenie, był zobowiązany do zapłaty do dnia 10 maja 2010 r. zaliczki wprowadzonej przywołanymi powyżej przepisami noweli styczniowej. Sąd argumentował, iż skoro wskutek nieuiszczenia przez Inwestora ustawowo wprowadzonej zaliczki, gdy w myśl art. 7 ust. 3 pkt 1 „Ustawy zmieniającej warunki przyłączenia utraciły ważność, ustał także obowiązek zawarcia przez (...) zawarcia umowy o przyłączenie do sieci (...). Zdaniem Sądu, samo wydanie przez Przedsiębiorstwo energetyczne warunków przyłączenia do sieci dla inwestycji, nie jest wystarczające dla ustalenia istnienia warunków technicznych i ekonomicznych przyłączenia, gdyż dokument ten określa jedynie kwestie techniczne wykonania przyłączenia. Wskazał również, że na dzień wydawania decyzji przez Prezesa URE Gmina M., na której terenie miała być zlokalizowana (...) nie posiadała uchwalonego planu zagospodarowania przestrzennego. Z kolei plan rozwoju Przedsiębiorstwa energetycznego nie przewidywał wprost realizacji inwestycji w postaci (...). Sąd II instancji uznał, iż Prezes URE nie wykazał, aby istniały warunki ekonomiczne i techniczne dla przyłączenia (...).

Prezes URE stwierdził m.in. przy ponownym rozpoznaniu sprawy, że w świetle obecnie obowiązujących przepisów na przedsiębiorstwie energetycznym spoczywa publicznoprawny obowiązek zawierania umów o przyłączenie do sieci, jeśli spełnione są przesłanki, tj. istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia i odbioru, a podmiot ubiegający się o przyłączenie dysponuje tytułem prawnym do nieruchomości, w terminie opłacił uzależnioną od wielkości mocy zaliczkę i przedstawił dokument planistyczny. Jak wskazał, wnioskodawca posiadał warunki przyłączenia wydane dla inwestycji przez (...). Przy czym były one ważne do dnia 19 grudnia 2010 r. czyli dłużej aniżeli ustawowe 6 miesięcy od daty 11 marca 2010 r. Wnioskodawca, który dysponował warunkami przyłączenia w dacie wejścia w życie zmiany ustawy - Prawo energetyczne, jednak tj. do dnia 11 marca 2010 r. nie zawarł umowy o przyłączenie i dlatego toczył spór z (...) był zobowiązany do zapłaty zaliczki wprowadzonej „Ustawy zmieniającej” w ciągu 60 dni od daty wejścia w życie tej ustawy, tj. do dnia 10 maja 2010 r. Prezes URE stwierdził, że tego obowiązku Wnioskodawca nie dopełnił w wyznaczonym terminie, powodując tym samym skutek ustawowy, jakim jest utrata ważności warunków przyłączenia - art. 7 ust. 3 pkt 1 „Ustawy zmieniającej”.

Rozpoznając ponownie przedmiotową sprawę, wskutek kasatoryjnego rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego, Prezes URE nie mógł, jak stwierdził, merytorycznie rozstrzygnąć sporu o przyłączenie (...) wobec istotnego braku formalnego, jakim jest nieuiszczenie przez inwestora obligatoryjnej zaliczki na poczet opłaty przyłączeniowej. Termin na jej wpłacenie bezskutecznie upłynął i nie może być przywrócony. Rygor towarzyszący niewpłaceniu zaliczki to utrata ważności warunków przyłączenia. Prezes URE uznał także, że w rozpatrywanej sprawie należało uznać postępowanie sporne za bezprzedmiotowe z uwagi na utratę ważności warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej, wydanych dla przedmiotowej inwestycji. Takie jest też stanowisko Sądu Apelacyjnego zawarte w prawomocnym

wyroku z dnia 19 lipca 2012 r., wyrażone w przedmiotowej sprawie, którym w myśl art. 365 i 366 Kodeksu postępowania cywilnego, Prezes URE jest związany.

Od powyższej decyzji Prezesa URE odwołanie złożył (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. zaskarżając ją w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. naruszenie art. 8 ust. 1 i art. 30 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo Energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz 1059 ze zm.) poprzez błędne jego zastosowanie i umorzenie postępowania bez merytorycznego rozpoznania sprawy;
2. naruszenie art. 7 ust 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 o zmianie ustawy Prawo Energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r. nr 21, poz. 104) poprzez jego zastosowanie i uznanie, że warunki przyłączenia do sieci elektroenergetycznej wydane dla (...) sp. z o.o. utraciły ważność, z uwagi na fakt, że spółka zobowiązana była do uiszczenia zaliczki na poczet kosztów przyłączenia, czego nie uczyniła, podczas gdy w realiach przedmiotowej sprawy nie doszło do zaktualizowania się normy wskazanej w tym przepisie, ponieważ decyzja wydana została przed upływem ustawowego terminu do jej zapłaty, co nie pozwala na przyjęcie, iż konieczne było wniesienie przez Wnioskodawcę zaliczki na poczet opłaty przyłączeniowej;
3. naruszenie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1990 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 t. poz. 267 ze zm.) w zw. z art. 7 ust 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 o zmianie ustawy Prawo Energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r. nr 21, poz. 104) poprzez jego zastosowanie i umorzenie postępowania w związku z uznaniem go za bezprzedmiotowe przy braku przesłanek do zajęcia takiego stanowiska w realiach przedmiotowej sprawy;
4. naruszenie art. 64 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1990 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2013 t. poz 267 ze zm.) poprzez jego niezastosowanie i brak wezwania do uzupełnienia braku formalnego jakim wedle stanowiska zaprezentowanego w decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w S. z dnia 31 marca 2015 r. było nieuiszczenie zaliczki na poczet kosztów przyłączenia, co spowodowało ewentualną bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego która skutkowałą jego umorzeniem.

Mając na uwadze powyższe zarzuty wniósł o:

1. uchylenie skarżonej decyzji w całości i skierowanie sprawy do merytorycznego rozpoznania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w S. z uwzględnieniem całego zgromadzonego uprzednio jak i nowo przedłożonego materiału dowodowego;
2. zasądzenie na rzecz (...) sp. z o.o. kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wedle norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołujący podniósł m.in., że odmowa merytorycznego rozpoznania sprawy i jej umorzenie na podstawie art. 105 k.p.a. nie może znaleźć poparcia w realiach niniejszego postępowania, w szczególności z uwagi na fakt, iż nie można ono zostać uznane za bezprzedmiotowe w związku z brakiem zapłaty zaliczki na poczet kosztów przyłączenia. Decyzja z 7 maja 2010 r. została wydana przed upływem 60 dniowego terminu wskazanego w art. 7 ust. 1 ustawy zmieniającej, który upływał 10 maja 2010 r. W takim wypadku zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym przez Wnioskodawcę nie istniała konieczność wniesienia zaliczki na pokrycie kosztów przyłączenia z uwagi na fakt, iż doszło do zawarcia umowy, która w sposób jasny i klarowny określała kompleksowo wysokość opłaty przyłączeniowej i wskazywała w § 8 ust. 3 dokładny sposób jej uiszczenia oraz terminy w jakich (...) Sp. z o.o. była do tego zobowiązana. Odwołujący nie podzielił poglądu Prezesa URE, że brak zapłaty zaliczki na pokrycie kosztów przyłączenia wymaganej w związku z nowelizacją ustawy zmieniającej Prawo Energetyczne, mógł stanowić podstawę do uznania, iż warunki przyłączenia utraciły ważność, ponieważ w chwili wydawania decyzji przez Prezesa URE warunki te były w dalszym ciągu aktualne i jako takie powinny być traktowane w realiach niniejszej sprawy. Jego zdaniem, niezbędnym jest wzięcie pod uwagę zarówno stanu prawnego, jak i stanu faktycznego w chwili wydawania

decyzji przez Prezesa URE, a więc na dzień 7 maja 2010 r., gdyż dopiero tak ustalony stan faktyczny i prawny w ramach niniejszego postępowania może pozwolić na wydanie rzetelnego rozstrzygnięcia. Wskazał ponadto, że nie doszło do zaktualizowania się normy zawartej w art. 7 ust. 3 ustawy zamieniającej i unieważnienia warunków przyłączenia, ponieważ w związku z zawarciem umowy Wnioskodawca zobowiązany był jedynie do poniesienia opłaty przyłączeniowej, którą to opłatę jest skłonny w każdej chwili na żądanie strony przeciwnej uiścić - nawet w wysokości wymaganej aktualnymi przepisami. Jego zdaniem, w przedmiotowej sprawie nie może mieć zastosowania art. 7 ust. 3 pkt. 1 ustawy zmieniającej, ponieważ jakkolwiek norma warunkująca uiszczenie zaliczki na poczet opłaty za przyłączenie do sieci powinna była zaktualizować się wraz z wejściem w życie w dniu 11 marca 2010 r. przepisów nowelizujących prawo energetyczne, to jednak inwestycja przyłączenia (...) z 2006 r. nie podlegała rozpoznaniu na podstawie tych przepisów, ponieważ nie doszło do zaistnienia przesłanek uprawniających do zastosowania przepisów wynikających z tej nowelizacji. W ocenie odwołującego doszło do naruszenia art. 7 ust. 3 pkt. 1 ustawy zamieniającej ustawę Prawo Energetyczne poprzez jego zastosowanie i uznanie, iż warunki przyłączenia straciły ważność, w sytuacji gdy nie było ku temu odpowiednich przesłanek. Obecne rozstrzygnięcie zostało wydane w sposób wadliwy, gdyż przywołuje ono jako podstawę umorzenia przesłankę, która istniała już na etapie wydawania pierwszej decyzji, a co za tym idzie, rozstrzygnięcie to nie może się ostać, co uzasadnia twierdzenia dotyczące naruszenia art. 105 § 1 k.p.a. Nie można uznać za wystarczające wezwania do ustosunkowania się z dnia 11 marca 2010 r. Skoro bowiem zakładano, że wpłata zaliczki stanowi wymóg formalny rozpoznania wniosku, to brak dokonania takiej wpłaty powinien skutkować, zgodnie z dyspozycją wskazanego artykułu, pozostawieniem wniosku bez rozpoznania nie zaś umorzeniem postępowania. Zdaniem odwołującego, Prezes URE był obowiązany do wezwania Wnioskodawcy do zapłaty zaliczki, jeżeli ma ona być traktowana jako element formalny wniosku, którego brak może prowadzić do tak daleko posuniętych konsekwencji. Brak reakcji na takie wezwanie powinien był skutkować pozostawieniem wniosku bez rozpoznania nie zaś umorzeniem postępowania jak to miało miejsce w zaskarżonej decyzji. W ocenie odwołującego doszło do naruszenia przepisów wskazanych w punktach 2-4 zarzutów, a w konsekwencji również do naruszenia art. 8 ust. 1 w zw. z art. 30 ustawy Prawo Energetyczne, gdyż to na ich podstawie zostało wydane rozstrzygnięcie umarzające postępowanie wszczęte wnioskiem (...) sp. z o.o. bez merytorycznego rozpoznania sprawy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes URE wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Odnosnie zarzutu naruszenia art. 7 ust. 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy zmieniającej wskazał, że w przedmiotowej sprawie spełnione zostały przesłanki art. 7 ust. 1 ww. ustawy, gdyż:

- powód złożył wniosek o określenie warunków przyłączenia w grudniu 2005 r. czyli przed dniem wejścia w życie tej nowelizacji (tj. przed 11 marca 2010 r.);
- powód otrzymał warunki przyłączenia (19 grudnia 2008 r.), których ważność upływa 19 grudnia 2010 r. czyli nie wcześniej niż z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej nowelizacji (tj. nie wcześniej niż 10 września 2010 r.);
- nie została zawarta umowa o przyłączenie (...).

Powód w ocenie pozwanego, był zatem zobowiązany do wniesienia zaliczki na poczet opłaty za przyłączenie do sieci w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie nowelizacji, tj. do dnia 10 maja 2010 r. Zgodnie z art. 7 ust. 3 pkt 1 ustawy zmieniającej, skutkiem niewniesienia przez powoda zaliczki w terminie określonym w ust. 1 była utrata ważności „Warunków przyłączenia elektrowni do sieci (...) Sp. z o.o.” nr (...). Nie zgodził się ze stanowiskiem powoda, że w niniejszym przypadku - w związku z zawarciem umowy - nie doszło do zaktualizowania się normy zawartej w art. 7 ust. 3 pkt 1 ustawy zmieniającej i unieważnienia warunków przyłączenia. Skoro decyzja Prezesa URE z dnia 7 maja 2010 r., znak: (...) (...) (...), mocą której została orzeczona umowa o przyłączenia do sieci (...), została prawomocnie uchylona wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 19 lipca 2012 r., sygn. akt VI ACa 387/12 - to jak w przywołanym wyroku wskazał Sąd Apelacyjny „nie można uznać, że stosunek cywilnoprawny został między stronami nawiązany przez 10 maja 2010r., jako dniem, w którym upłynął termin do uiszczenia zaliczki.”. Odnosząc się natomiast do zarzutu

naruszenia art. 64 § 2 k.p.a. wskazał, iż jest on bezzasadny, albowiem instytucji tej nie można stosować do terminów materialnoprawnych.

Zainteresowany (...) w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda na rzecz (...) Operator kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wskazał m.in., że powód nie wykazał, aby decyzja Prezesa URE była w jakikolwiek sposób wadliwa lub niepełna. Powód we wniesionym odwołaniu nie tylko nie przedstawił zarzutów, które mogłyby prowadzić do uchylenia zaskarżonej decyzji, ale także nie przedstawił twierdzeń faktycznych i dowodów, które wykazywałyby zasadność jego żądania pod względem materialnym (orzeczenie zawarcia umowy o przyłączenie określonego obiektu). Prezes URE w sposób prawidłowy, w jego ocenie, opierając się na prawomocnym wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 lipca 2012 r., VI ACa 387/12 - orzekł o umorzeniu postępowania ze względu na brak uiszczenia przez Powoda w wymaganym ustawą terminie zaliczki na poczet opłaty za przyłączenie.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. jest przedsiębiorcą energetycznym wpisanym do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...). /k. 134-141 akt sąd., k. 201-207 t. I akt adm., k. 863 t. III akt adm./

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. (powód) złożył w 2006 r. do (...) wnioski o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej (...). Przedmiotowa farma miała posiadać łączną moc zainstalowaną w wysokości 48,6 MW i składać się z 27 turbin wiatrowych typu V. V. o mocy znamionowej 1,8 MW - każda. (...) została pierwotnie zaplanowana przez Inwestora na terenie Gminy M., obręby geodezyjne M. B., D., N..

Powód nie posiada koncesji ani promesy koncesji na prowadzenie, na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, działalności polegającej na wytwarzaniu energii elektrycznej.

Dla przedmiotowej farmy na podstawie wytycznych Przedsiębiorstwa energetycznego w uzgodnieniu z (...) S.A. z siedzibą w W., została wykonana przez Instytut (...) Jednostkę Badawczo-Rozwojową Oddział w G. „Ekspertyza wpływu przyłączenia (...) o mocy 48,6 MW do sieci elektroenergetycznej (...) SA. Oddział (...) S. na pracę sieci elektroenergetycznej (...). Na podstawie Ekspertyzy Przedsiębiorstwo energetyczne, opracowało i wydało warunki przyłączenia dla przedmiotowej (...). /k. 7-12, t. I, k. 46-111 akt adm./

Wraz z wydanymi na podstawie przedmiotowej Ekspertyzy, warunkami przyłączenia (...) do sieci elektroenergetycznymi z dnia 19 grudnia 2008 r. oznaczonymi nr (...) (...) (z okresem ważności dwóch lat od ich wydania), Przedsiębiorstwo energetyczne przedstawiło Wnioskodawcy projekt umowy przyłączeniowej.

Warunki przyłączenia do sieci elektroenergetycznej oraz towarzyszący im projekt umowy o przyłączenie do sieci, nie spotkały się z akceptacją Inwestora, który poddał sprawę rozstrzygnięciu Prezesa URE w trybie art. 8 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne.

Plan rozwoju Przedsiębiorstwa energetycznego na lata 2008 - 2011, nie przewidywał wprost realizacji inwestycji w postaci (...), natomiast w pozycjach 90-93 przewidywał nakłady na: „przebudowanie linii 110 kV relacji „M. - S. (...) D.-C.- K. - D. - (...) (...)” na linię z przewodami 240 mm² dostosowanymi do temperatury pracy 80 stopni C oraz przebudowanie linii 110 kV relacji „P.-M.-B.”, na linię z przewodami 240 mm² dostosowanymi do temperatury pracy 80 stopni C a także wybudowanie linii światłowodowej typu (...) 36] podwieszanej na linii 110 W od farmy wiatrowej do stacji elektroenergetycznej (...), w celu zapewnienia telekomunikacji oraz transmisji sygnałów telemechaniki, danych pomiarowych, (...) itp. z farmy wiatrowej do (...) Sp. z o.o. Przygotowanie miejsc przyłączenia dla poszczególnych farm w zakresie pól liniowych 110 kV w istniejących sieciach lub słupów rozgałęźnych w linach WN”. Prace na powyższych liniach zostały określone jako niezbędne dla przyłączenia w przedmiotowych warunkach przyłączenia dla (...) oraz składanych przez Przedsiębiorstwo energetyczne kosztorysach. /k. 583-583v t. II akt adm. ustalenia w postępowaniu

spornym zakończonym decyzją Prezesa URE z dnia 7 maja 2010 r. o sygn.(...)(...); Plan rozwoju (...) na lata 2008-2011 – okoliczności bezsporne/

Plan rozwoju Przedsiębiorstwa energetycznego na lata 2014 - 2019, wskazuje (...) w pozycji 17 (tab. E42), gdzie zamieszczono informacje o wydanych warunkach przyłączeniowych oraz o pracach dostosowawczych w stacji M. 110/15 kV. Natomiast w części dotyczącej zadań Przedsiębiorstwa energetycznego związanych z modernizacją i odtworzeniem majątku (poz. 1, tab. E43) w przypadku linii 110 kV relacji M. - (...) (...), w planie wskazana jest przebudowa linii jednotorowej na linię dwutorową z przewodami o przekroju 240 mm², dostosowanymi do temperatury pracy 80 stopni C, oraz niezależnie jako wielkości z Planu na lata 2011-2015 modernizacja linii napowietrznej 110 kV relacji M. - S. (...) D.-C.- K. - D. - (...) (...) na linię z przewodami 240 mm² dostosowanymi do temperatury pracy 80 stopni C. Ponadto w części obejmującej zadania związane z budową i rozbudową sieci (poz. 132, tab. E43) w przypadku linii 110 kV relacji K.-B. (zawierającej ciąg P.-M.-B.) wskazana jest również modernizacja linii na linię z przewodami 240 mm² dostosowanymi do temperatury pracy 80 stopni C. Ponadto w części dotyczącej zadań związanych z budową i rozbudową sieci (poz. 163, tab. E43) wskazano linię 110 kV relacji M.-M. jako również dostosowanie linii do przekroju 240 mm² dostosowanej do pracy 80 stopni C. /Plan rozwoju (...) na lata 2014-2019 – okoliczności bezsporne/

Rada Miejska w M. przystąpiła do zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, natomiast nie posiada ona miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Od 29 stycznia 2013 r. Gmina M. posiada natomiast plan zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe. /k. 782-783 t. III akt adm. pismo Burmistrza M. z dnia 15 października 2014 r.; k. 800-801 t. III akt adm. pismo Burmistrza M. z dnia 29 grudnia 2014 r./

Gmina S. nie ma opracowanego planu i założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe. Posiada natomiast uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Przewiduje on lokalizację elektrowni wiatrowych z niezbędną infrastrukturą. /k. 745-752 t. III akt adm. - uchwała nr XXVI/180/2013 Rady Gminy S. z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy S. w obrębach geodezyjnych Ł. i T., k. 808 t. III akt adm. - pismo Wójta Gminy S. z dnia 20 stycznia 2015 r./

Wnioskodawca przedstawił dokumenty - kopie umów dzierżawy nieruchomości oraz oświadczeń o ustanowieniu służebności przesyłu na terenie Gminy S. dla działki o nr (...) obręb Ł. oraz dla działek oznaczonych nr (...) obręb T.. /k. 799-801 t. III akt adm. - pismo Wnioskodawcy z dnia 22 grudnia 2014 r.; k. 809-842 t. III akt adm. - pismo Wnioskodawcy z dnia 23 stycznia 2015 r. wraz z załącznikami/

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie, chociaż nie wszystkie podniesione zarzuty są zasadne.

Stosownie do treści art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2010 r. Nr 21, poz.104) jeżeli podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 8a ustawy zmienianej w art. 1, przed dniem wejścia w życie tej ustawy (tj. 11.03.2014 r.) złożył wniosek o określenie warunków przyłączenia, otrzymał warunki przyłączenia, których ważność upływa nie wcześniej niż z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, ale nie zawarł umowy o przyłączenie do sieci, wnosi zaliczkę w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Zgodnie zaś z ust. 3 powyższego przepisu w przypadku:

- 1) niewniesienia zaliczki w terminie określonym w ust. 1 - warunki przyłączenia tracą ważność;
- 2) niewniesienia zaliczki lub niedostarczenia dokumentu, o którym mowa w art. 7 ust. 8d ustawy zmienianej w art. 1, w terminie, o którym mowa w ust. 2 - wniosek o przyłączenie pozostawia się bez rozpatrzenia.

Bezspornym w sprawie jest, że powód posiadał warunki przyłączenia wydane w dniu 19.12.2008 r. z okresem ważności na dwa lata tj. do 19.12.2010 r. Okres ważności posiadanych przez powoda warunków był zatem dłuższy niż 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r., a zatem był on zobowiązany do uiszczenia zaliczki do dnia 10.05.2010 r. Bezspornym jest również, że powód zaliczki tej nie wpłacił.

Prezes URE prawidłowo zatem uznał, że wystąpiły skutki przewidziane w art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw: warunki przyłączenia straciły ważność, a wniosek o przyłączenie pozostawia się bez rozpatrzenia.

Wbrew zarzuto skarżącego, przepis art. 7 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. stanowi samoistną materialnoprawną podstawę do pozostawienia wniosku o przyłączenie bez rozpoznania, a zatem art., 64 § 2 k.p.a. jako donoszący się w sposób konkretny do braków podania, nie znajduje zastosowania. Podkreślić przy tym należy, że zaliczka na poczet kosztów przyłączenia nie ma charakteru daniny publicznej, a tym bardziej kosztu postępowania, gdyż jest świadczeniem cywilnoprawnym. Organ nie ma zatem podstawy do wzywania strony do uiszczenia zaliczki na rzecz podmiotu przyłączającego, gdyż jej wniesienie nie jest warunkiem wszczęcia postępowania administracyjnego.

Sąd nie podziela stanowiska pozwanego, że na skutek utraty ważności warunków przyłączenia postępowanie sporne stało się bezprzedmiotowe, gdyż skutkiem utraty ważności jest jedynie niemożność skutecznego powoływania się na wydane warunki przez stronę, co wpływa na ocenę zasadności zgłoszonego żądania. Ewentualna zaś bezzasadność żądania nie oznacza, że postępowanie administracyjne jest bezprzedmiotowe. W przypadku postępowania prowadzonego na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne, celem jest rozstrzygnięcie kwestii spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci. W praktyce oznacza to, że Prezes URE uznaje stanowisko jednej ze stron za bezzasadne, stwierdzając, że nie istnieje podstawa prawna lub faktyczna uzasadniająca jej stanowisko. Brak ustawowej przesłanki uwzględnienia żądania zgłoszonego we wniosku wszczynającym postępowanie administracyjne nie czyni tego postępowania bezprzedmiotowym w rozumieniu art. 105 § 1 k.p.a., lecz oznacza jedynie bezzasadność żądania strony (podobnie wyrok NSA we Wrocławiu z dnia 10 stycznia 1988 r., SA/Wr 957/88, ONSA 1989, nr 1, poz. 22). Należy przy tym podkreślić, że ze względu na ustrojową zasadę prawa strony do merytorycznego rozpatrzenia jej żądania w postępowaniu administracyjnym i prawa do rozstrzygnięcia sprawy decyzją, art. 105 § 1, przewidujący tzw. obiektywną bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, nie może być interpretowany rozszerzająco (Wyrok SN z dnia 9 listopada 1995 r., III ARN 50/95, OSNAPiUS 1996, nr 11, poz. 150).

W konsekwencji powyższego należało uznać za trafny zarzut powoda naruszenia art.105 1 k.p.a. poprzez jego zastosowanie i umorzenie postępowania w związku z uznaniem go za bezprzedmiotowe przy braku przesłanek do zajęcia takiego stanowiska.

Mając powyższe na względzie, zaskarżoną Decyzję należało uchylić (art.479⁵³ 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, zasądzając na rzecz powoda koszty postępowania w tym koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych (art. 98 k.p.c.)